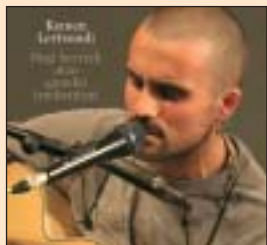

Diskoak

IKER BARANDIARAN

Begi berriak atzo gaueko irudientzat. Kemen Lertxundi. Gaztelupeko Hotsak. Iraupena: 45'06". 10 euro.

Kantu xumeak talde soinuan ondo borobilduta

ONDARROAR hau poeta eta idazletzat neukan orain arte, baina abeslari eta gitarra jotzaile fina ere badela egiaztatu dit, nahiz eta berak ezetz uste. Talde batekin inguratuta eta talde soinua lortuta, aurreikusitakoa baino tristura txikiagoa –justua– duen lana da, eta soinu oso zaindua duena. Pop-rockaren eta AEBetako folkaren (ez olatu berrikoa) artean koka dezakegu eta uneraren batean badirudi Dylan ate joka dagoela, baina tarteka

Anariren antzeko tempo barnerakoiak (*Larrosak eta harriak* eta *Bidertzeko hostoak*) eta Rupert Ordorikaren antzeko giro eta moldaketak ere lortu ditu (*Gaur gauez* eta *Katoik baltzena*), besteak beste. Are gehiago, teklatuak, biolinak, biolontxeloak eta Lizar Gojenolaren gitarra rockero eta blueseroek bestelako koloreak ematen dizkiete Lertxundiren testu ederrei.

www.myspace.com/kemenlertxundi

Kemen Lertxundi

«Bakoitzak bere erlijioa dauka eta niretzat Dylan jainkoa da; bere sinpletasunak txunditzen nau»

Zergatik berreskuratu duzu *Charlie Rivel*? "Begi berriekin ikusten dituzu atzoko" kantak?

Kanta hori kontzertuetan moldatzen eta hazten joan da, eta pena ematen zidan ordurako hartu zuen trazarekin inon ez grabatzeak, horregatik berreskuratu nuen. Bestalde, diskoaren izenaren jatorria da abestiak erdi eginak nituela, baina kontzertuak egin ahala aurrera begira ikusten nituela. Riveli dagokionez, tristuratik barre bat derrigorrez markatu behar izatea sujeritzen dit, irudi dekadente hori.

"Garestitxo saltzen da hemen errespetua". Lortu duzu zure lekua musikari moduan?

Egia esanda, ez dut nire burua ez idazle ez musikari ikusten. Zortea eduki dut norbaitek egiten dudana gustuko duelako. Nire musika gustuko badute, ondo; baina entzu-

lerik izango ez banu ere, ondo. Izan ere, batez ere niretzat jotzen dut, plazer handiena etxeko egongelan gitarra jotzen aritu eta zerbait ateratzea da. Kontzertuetan ez naiz hain gustura gelditzen.

"Bixkat gexa matxe zatxut / Lue neurot zeure ondun". Euskara batuak lor dezake halako goxotasunik?

Askotan esaten da Ondarroako euskara oso zakarra dela, baina

nire ustez bestelako hurbiltasuna dauka. Ama hizkuntza ondarruera daukat, baina ez gaude ohituta hala idazten ezta abesten, eta *handicap* handia da. Normalean konposatzerakoan euskara batura pasatzen naiz, baina inoiz lelo bat ondarrueraz irten zait, eta tiraka-tiraka... Poztasun handia da niretzat horrela ateratzea, nahiz eta zaila izan.

Kanta batzuek Dylan eta Palace-en antzinako folk amerikarra gogora ekartzen didate...

Bakoitzak bere erlijioa dauka eta niretzat Dylan jainkoa da deskubritu nuenetik. Ahots ona dauka? Gitarra eta armonika ondo jotzen ditu? Seguruenik ez, baina bi akorderekin abesti zoragarriak egiten ditu. Sinpletasun horrek txunditzen nau eta saiatzten naiz lortzen, baina ez da erraza. ■

